

nende. Udgifterne til disse dyrere hjælpeformer, der således spares ved en velorganiseret husmoderafløsning, er så godt som udelukkende kommunale.

Man mener dog ikke at kunne foreslå, at kommunerne med sædvanlig mellemkommunal refusion som for sociale udgifter afholder udgifterne til husmoderafløsningen, idet det forekommer naturligt, at staten også afholder en vis del af udgifterne på samme måde som ved ordningen med sundhedsplejersker og ved mødrehjælpen. Hertil kommer, at staten som nævnt hidtil har afholdt 100 pct. af arbejdslønnen ved den godkendte husmoderafløsning.

Man har herefter foreslået, at statskassen refunderer kommunerne 40 pct. af lønningsudgifterne, medens kommunerne for den resterende del heraf får mellemkommunal refusion som for almindelige forsorgsudgifter. Administrationsudgifterne må derimod som led i udgifterne ved kommunernes administration iøvrigt afholdes af kommunerne uden adgang til refusion.

Til § 8.

Da der her er tale om et nyt område indenfor den sociale lovgivning, har man fundet det naturligt at stille sagkyndig bistand, en eller flere konsulenter, til rådighed for kommunerne ved tilrettelæggelsen og gennemførelsen af husmoderafløsningen. Konsulenterne skal endvidere af hensyn til statskassens tilskud til

ordningen være beføjet til at føre tilsyn med administrationen og med de forskellige former for kursus. For så vidt angår tilsyn med kurserne vil dette finde sted i samarbejde med undervisningsministeriet og socialministeriet.

Til § 9.

Der henvises til bemærkningerne til § 1 angående revision af loven. Socialministeriet er med det nedsatte udvalg enig i, at det er nødvendigt at etablere en rimelig overgangsordning mellem den nuværende og den fremtidige husmoderafløsning. Det bliver først og fremmest nødvendigt i overgangstiden at lempe kravene i § 5 med hensyn til uddannelse, således at så mange som muligt af de i øjeblikket beskæftigede husmoderafløsere kan blive i faget, idet man i modsat fald kan blive stillet overfor en alvorlig mangel på arbejdskraft, da uddannelse af personale tager en vis tid. Det må herved erindres, at en del af dette personale har været beskæftiget i faget i flere år og sidder inde med store praktiske erfaringer. Der bør derfor arrangeres særlige kurser for disse husmoderafløsere efter socialministeriets nærmere bestemmelse, og der bør endvidere åbnes adgang til, at de bedst kvalificerede overgår til nyordningen uden yderligere uddannelse.

Det er derfor nødvendigt, at der gives socialministeriet bemyndigelse til at etablere en rimelig overgangsordning.